

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Шумен, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в закрито заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Азадухи Ов. Карагъзьян
Теодора Енч. Димитрова

като разглежда докладваното от Азадухи Ов. Карагъзьян Въззивно гражданско дело № 20223600500451 по описа за 2022 година

Производство по реда на 435 ал.1, т.1 от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 9644/01.09.2022 г. /п.кл.31.08.2022 г./, депозирана от „Корнър сайт“ ЕООД, с адрес гр. Бургас, ул. „Морска“ № 7, представлявано от Г.З.П. – управител, срещу Постановление от 25.07.2022 г., с изх. № 8663/25.07.2022 г. по изп. дело № 20229310400271 по описа на ЧСИ ....., с рег. № 931, с район на действие – Шуменски окръжен съд, с което ЧСИ е отказал да насочи принудителното изпълнение спрямо ½ ид.части от подробно описаните в постановлението недвижими имоти от т.1 до т.4, находящи се в с. Браничево, общ. Каолиново, област Шумен /л.959/. Жалбоподателят – взискател по соченото изпълнителното дело счита така постановеният отказ за незаконосъобразен. Единственият извод на ЧСИ бил, че придобивната сделка на Т. И. била недействителна на осн. чл.452, ал.2 ГПК – извършена след вписване на възбраните върху имотите. Сочил, че чл.452 ГПК определял недействителност на разпореждания след възбрана само спрямо взискатели и присъединени кредитори и затова ЧСИ присъединил към изп. дело всички, които имат вписани възбрани или са присъединени кредитори във всички изпълнителни дела към всички бивши собственици на тези имоти. Сочил, че правата на Т.И. не са им противопоставими. ГПК не предвиждал предявяване на иск за недействителност на извършено от длъжника разпореждане с възбранен имот, тъй като с приемане на чл.451 – чл.453 ГПК отпаднала необходимостта от предявяване на такъв иск. Законодателят възприел друг подход – вместо взискателя да води иск срещу длъжника и третото лице, с което длъжникът е договарял – защита в рамките на самото изпълнително производство. Уреденото действие на възбраната по отношение на длъжника - чл.451 ГПК и взискателя чл.452 ГПК, но и по отношение на третите лица, чиито права не могат да бъде

противопоставени на вискателя, ако са придобити след възбраната, давали на вискателя същата защита, като при решение по иск за обявяване на недействителност на извършено от длъжника разпореждане. Възбраната се запазвала в отношенията вискател – длъжник възбраненото имущество било в патримониума на длъжника и това имущество по отношение на вискателите продължавало да е на длъжника, независимо от извършеното разпореждане. Пзовава се на ТР № 4/2017 г. ОСГТК на ВКС. Сочи съдебна практика. Предвид изложеното моли съдът да отмени атакуваното постановление за отказ да се насочи принудителното изпълнение по способа публична продан спрямо процесните имоти и да задължи ЧСИ да завърши процедурите по публична продан.

Депозирано е възражение по жалбата от ипотекарния кредитор „Обединена българска банка“ АД, представлявано от С.Г. и Т.М. – изпълнителни директори, действащо чрез юриск. Н.П., в което счита жалбата за изцяло неоснователна и подадена единствено с цел шиканиране на изпълнителния процес.

Депозирано е възражение и от „Търговска банка Д“ АД, представлявано от главен изпълнителен директор А.А. и изпълнителен директор М.Г. чрез пълномощника юриск. Р.Т., в което вземат становище за недопустимост на жалбата, поради просрочие, а по същество и относно нейната неоснователност.

Длъжникът по делото не е депозирал писмени възражения по подадената жалба в срока по чл.463, ал.2 ГПК, съответно не е изразил становище по нея.

На основание чл.436, ал.3 ГПК ЧСИ е изложил мотиви по отношение на обжалваното постановление като счита, че жалбата е неоснователна.

С оглед разпоредбата на [чл.436, във вр. с чл.435, ал.1, т.1, предл. II от ГПК](#), настоящата инстанция счита, че жалбата е подадена в законоустановения срок. Съобщение, ведно с препис от атакуваното постановление е връчено на жалбоподателя „Корнър Сайт“ ЕООД на 17.08.2022 г., а жалбата е подадена по пощата на 31.08.2022 г. /л.960-961/. Подадена е от надлежна страна - вискател по изпълнителното дело, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следното:

Приложеното копие на изп. д. № 20229310400271 по описа на ЧСИ ....., рег. № 931, с район на действие – Шуменски окръжен съд е образувано, първоначално под № 20209310400695 по описа на ЧСИ Р. Русев, по молба на „Корнър сайт“ ЕООД, с адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Морска“ № 7, представлявано от Г.З.П. – управител, срещу длъжника Т.И.Т., въз основа на издаден изп. лист № 261063 от 15.10.2020 г. по ч.гр. д. № 6263/2020 г. по описа на РС – Бургас, по силата на който длъжникът е осъден да заплати на вискателя сумата от 29000 лева – задължение по запис на заповед от 23.04.2020 год., ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявлението на 09.10.2020 год. до окончателното и изплащане, както и сумата от 580 лева, представляваща сторени по делото разноси.

Вискателят е поискал от съдебния изпълнител да наложи възбрана върху посочените

в молбата недвижими имоти, находящи се в с. Браничево, общ. Каолиново, област Шумен, да извърши опис и продажба на описаното имущество на длъжника.

Процесните имоти са придобити от длъжника по делото Т. И. чрез покупко-продажба от „Предел Импорт Експорт“ ООД представлявано от управителя Е.Н., видно от представения нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот № ....2020 г. /л.20/. В същия е посочено, че купувачът придобива посочените имоти с вписаните вещни тежести: за УПИ –I 525,526,540- седем наложени възбрани, и учредени договорни ипотeki в полза на „Мепс“, вписана под дв.вх.№ 1417/23.06.2020 г.; в полза на „Ти Би Ай Банк“ вписана под дв.вх.№ 219/19.01.2016 г.; за УПИ V – 523,527- една наложена възбрана и договорна ипотека в полза на „Търговска банка Д“, вписана под дв.вх.№ 2204/26.05.2014 г.; за УПИ II-501 две наложени възбрани и договорна ипотека в полза на „Сибанк“ с правопреемник „ОББ“ АД, вписана под дв.вх.№ 5624/03.12.2012 г. ; за УПИ II -539- четири възбрани и една договорна ипотека в полза на „Сибанк“ с правопреемник „ОББ“ АД, вписана под дв.вх.№ 5624/03.12.2012 г.

На 11.11.2020 г. на длъжника по изпълнителното дело е връчена покана за доброволно изпълнение.

Наложена е възбрана върху посочените в молбата за образуване на изпълнителното дело недвижими имоти. Извършен е опис на недвижимите имоти /л.131-л.149/ и е насрочена публична продажба на ½ ид.части от описаното имущество на длъжника, която да бъде проведена в периода 11.01.2021 год. – 11.02.2021 год.

На 07.01.2021 год. са депозираны искания за осуетяване на публична продажба от съпруга-недлъжник Ж.Д.И..а вх. №№ 139,140, 141 и 142 с приложени платежни нареждания за равностойността на дела на съпруга-длъжник от всички възбрани недвижими имоти /л.338-л.347/.

С разпореждане изх. № 192/ 07.01.2021 год. е отменена насрочената за периода 11.01.2021 год. – 11.02.2021 год. публична продажба на ½ ид.части от описаното имущество на длъжника.

На 21.12.2020 г. ЧСИ е обективирал в постановление констатацията си, че „Търговска банка Д“ не е кредитор по изп.д., тъй като същото се води срещу длъжника Т. И., срещу когото банката няма вземане, а има такова от „Предел“ ООД, съгласно представено удостоверение.

С Постановление № 366/13.01.2021 год. ЧСИ е оставил без уважение искането на „ОББ“ АД да се извърши нова оценка на продаваните имоти, дал е указания на „Търговска банка Д“ АД и е отказал да възложи на осн. чл. 505, ал. 1 от ГПК на съпругата-недлъжник по ½ ид.части от посочените в постановлението недвижими имоти. В мотивите на постановлението ЧСИ е изложил, че „ОББ“ също не се явява кредитор на Т. И. по делото. Посоченото постановление е обжалвано от вискателя и настоящ жалбоподател и с влязло в сила определение по в.гр.д.№ 108/2021 г. на ШОС /потвърдено с определение по в.ч.гр.д. 288/21 г. на АС гр. Варна/, жалбата е оставена без разглеждане.

С предходно Постановление от 25.01.2021 г., изх. № 1339/04.02.2021 г. ЧСИ е прекратил принудителното изпълнение по способа публична продажба на процесните имоти, с мотива, че на осн. чл.452, ал.2 ГПК придобивната сделка на длъжника и съпругата му е недействителна, тъй като те не са придобили валидно имотите, те не са в имуществото на семейството и спрямо тях не може да се провежда валидно принудително изпълнение. По отношение на имот под № 1 в постановлението, УПИ II – 501 има вписана възбрана от „Сибанк“ АД на 09.11.2017 г.; за имот под № 2, УПИ II- 539 има вписана възбрана от „Каргил България“ ЕООД на 30.11.2016 г. и на други последващи възбрани върху имота; за имот под № 3, УПИ I-525,526,540 има вписана възбрана от „Каргил България“ на 03.08.2016 г. и други последващи възбрани върху имота; за имот под № 4, УПИ – V523,527 има вписана възбрана за „Търговска банка Д“ на 10.04.2017 г. и други последващи възбрани върху имота. Постановлението е било обжалвано от настоящия жалбоподател и с решение по в.гр.д.№ 125/2021 г. на ШОС жалбата е оставена без уважение /л.666 и сл/.

Междувременно делото е било прехвърлено по писмено искане на вискателя на ЧСИ ...., с рег. № 801, район на действие БОС, за продължаване на изпълнителните действия и е било образувано под № 20218010400233 /л.830/. Впоследствие отново е прехвърлено на ЧСИ .... и образувано под настоящия № 20229310400271 /л.949/.

Видно от приложените по делото документи е постановен отказ да се издаде постановление за възлагане относно процесните имоти. Отказът е обжалван от настоящия жалбоподател и с Определение по в.гр.д.№ 108/2021 г. на ШОС жалбата е оставена без разглеждане, както и съвместна жалба на вискателя и съпруга недлъжник - Определение по в.гр.д.№ 250/2021 г. на ШОС, потвърдено с Определение по в.ч.гр.д.№ 515/2021 г. на АС Варна. С Определение по в.гр.д.№ 1681/2021 г. на БОС също е оставена без уважение жалба на вискателя срещу отказ да се възложат процесните имоти по чл.505, ал.1 и чл.496 , ал.1 ГПК на съпруга –недлъжник постановен от ЧСИ .... с рег. № 801, район на действие БОС, потвърдено с определение по в.ч.гр.д. № 478/2021 г. на АС – Бургас.

С Постановление от 25.07.2022 г., изх.№ 8663/25.07.2022 г., по повод на постъпила молба с вх.№ 7298/25.07.2022 г. от вискателя „Корнър Сайт“ ЕООД за насочване на изпълнението чрез способа публична продажба спрямо процесните недвижими имоти /л.954/, ЧСИ е постановил атакувания отказ да насочи принудителното изпълнение спрямо същите. /л.959/. В постановлението, ЧСИ е изложил мотиви, че по делото е достигнал до извод, че придобивната сделка на длъжника Т. И. е недействителна на основание чл.452, ал.2 ГПК – сделката е извършена след вписване на възбрани върху имотите. С този мотив с Постановление изх.№ 1339/04.03.2021 г. и с Постановление изх.№ 5164/20.04.2021 г. е отказал продължаването на принудителното изпълнение по делото спрямо тези имоти. Сочи, че с подадената молба не се навеждат твърдения и не се сочат доказателства за настъпване на нови факти, които да променят извода на ЧСИ.

С оглед така установената фактическа обстановка, настоящата инстанция достигна до следните правни изводи: Съгласно нормата на чл.435, ал.1, т.1 ГПК вискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие.

Не се спори по делото, а се установява и от приложените по делото доказателства, че процесните имоти са придобити от длъжника по настоящото изп. дело Т. М. И., от „Предел Импорт Експорт“ ООД, след като по отношение на тях са били вписани възбрани от други кредитори.

Възбраната е разпореждане на съдебния изпълнител, с което определена недвижима вещ на длъжника се предназначава за принудително удовлетворяване на вискателя, като се забранява на длъжника да се разпорежда с нея и тя се предава на длъжника или на трето лице, за да я пази, докато бъде продадена. Възбраната е тежест върху имота, но не е вещно право. Тя не дава право на предпочтително удовлетворяване, а обезпечава възможността за изпълнение върху възбранения недвижим имот. Действието ѝ е по-широко от това на ипотеката /чл.175 ЗЗД/.

И в двете хипотези на налагане на възбрана /като обезпечителна мярка – чл.397,ал.1, т.1 ГПК или в хода на образувано производство по индивидуално принудително изпълнение – чл.451 и чл.452, ал.2 ГПК/ тя цели да запази недвижимия имот на длъжника в неговия патримониум и да осигури ефективна реализация на установеното със сила на пресъдено нещо, изпълнителна сила или конститутивно действие имуществено правно на кредитора /вискател/ чрез установената в чл.453 ГПК непротивопоставимост на последващо наложената възбрана разпореждане или учредяване на вещни права, извършени от собственика на имота. С вписване на възбраната последващите разпореждания на длъжника с възбранения имот са непротивопоставими на вискателя и присъединените кредитори. На тях са непротивопоставими и претенциите на трети лица към възбранения имот, ако исковите молби, с които тези претенции са заявени пред съд подлежат на вписване, но не са вписани преди вписване на възбраната. Поради това действие на възбраната вискателят и присъединените кредитори ще могат да се удовлетворят от цената на имота въпреки последващи разпореждания на длъжника и независимо от основателните претенции на трети лица. /ТР от 10.07.2018 г. по т. д. № 1/2015 г. на ОСГТК на ВКС/.

Гражданскоправните последици на възбраната по отношение на длъжника се състоят в това, че на последния се забранява да се разпорежда с вещта, както и да я изменя, поврежда и унищожава /чл.451 ГПК/. Това не означава, че се забранява на нотариуса да състави нот. акт за продажба между длъжника и третото лице, нито на съдията по вписванията да я впише, но продажбата, извършена след вписване на възбраната е недействителна спрямо вискателя /чл.452 ГПК/. Касае се за относителна недействителност. Тя няма действие между длъжника -прехвърлител и третото лице, с което е сключена сделката. В техните отношения сделката е действителна, третото лице запазва собствеността, но обременена с правата на кредитора, респ. присъединените кредитори, т.е. с възможността да насочат принудителното изпълнение върху нея.

Гражданскоправните последици на възбраната спрямо третите лица се състоят в недействителност на разпореждането с възбранения имот, извършено от длъжника в полза на трето лице след вписване на възбраната. Вискателят /на прехвърлителя/ може да продължи изпълнението върху възбранения имот, предмет на недействителното

разпореждане, даже и ако владението на имота е било предадено на третото лице. Кредиторът може да иска плащане на вземането си от третото лице. То ще понесе последиците на изпълнителния процес върху този имот, но не отговаря за дълга с други свои имоти.

След като разпореждането с имотите следва вписването, както е в случая, то е недействително спрямо вискателя и третите лица. Ето защо настоящият състав счита, че е основателно позоваването от ЧСИ на нормата на чл.452, ал.2 вр. с ал.1 ГПК и разпоредителното действие спрямо недвижимите имоти, следва да се приеме за недействително спрямо вписалите по-рано възбрани върху тези имоти вискатели.

Горните изводи не се опровергават, а напротив, се подкрепят от приетото в т.4 на ТР № 4/2019 по т.д. № 4/2017 г. на ОСГТК ВКС, според което е недопустим иск за недействителност на извършено от длъжника разпореждане с имот след вписване на възбрана, предявен от лицето, в чиято полза е наложена възбраната.

Настоящото принудително изпълнение е образувано по молба на вискателя „Корнър сайт“ ЕООД срещу длъжника Т.Т.. С оглед правилата за присъединяване на кредитори по време на принудителното изпълнение срещу един длъжник е недопустимо присъединяване на кредитори, чието вземане не е срещу същия длъжник /по чл.457, чл.459 ГПК/. При констатираната относителна недействителност на разпореждането с процесните имоти, съдебният изпълнител не може да извършва публична продажба и разпределение в полза лица, които не са присъединени по законовия ред кредитори на длъжника по настоящото индивидуално принудително изпълнение. За пълнота следва да се посочи още, че сочената от жалбоподателя практика на ВКС не касае настоящата хипотеза.

Ето защо атакуваното постановление се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а жалбата против същото като неоснователна, следва да се остави без уважение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 9644/01.09.2022 г. /п.кл.31.08.2022 г./, депозирана от „Корнър сайт“ ЕООД, с адрес гр. Бургас, ул. „Морска“ № 7, представлявано от Г.З.П. – управител, срещу Постановление от 25.07.2022 г., с изх. № 8663/25.07.2022 г. по изп. дело № 20209310400271 по описа на ЧСИ ....., с рег. № 931, с район на действие – Шуменски окръжен съд, с което ЧСИ е отказал да насочи принудителното изпълнение спрямо ½ ид.части от подробно описаните в постановлението недвижими имоти от т.1 до т.4, находящи се в с. Браничево, общ. Каолиново, област Шумен.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.437, ал.4 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____